

[Gustav Pedersen.]

Samfundet skadesløst. Hvis man nu vil se bort fra, at Arbejderne dog i 1945—46 har maattet betale ca. 68 Mill. Kr., at de i 1946—47 kommer op paa et højere Beløb og i 1947—48 paa et endnu højere Beløb, saa har man en mærkelig Indstilling til Penges Værdi.

Man siger endvidere, at der er givet fuld Refusion for Dyrtiden; men her taler man jo kun om det nominelle Tal. Der er ingen Arbejdere — bortset fra at der maaske kan være enkelte, der har været saa heldige at have nogen Krigsfortjeneste —, som har faaet fuld Udligning for Prisstigning, Vareforringelse, og hvad dermed staaer i Forbindelse. Derfor er det fuldkommen farisæisk at tale om Tal, der kun kan være nominelle. Dette gælder ogsaa for andre Grupper, men det gælder i hvert Fald først og fremmest for Lønarbejderne.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Søren Olesen — og disse Bemærkninger gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Julin —, at hvad angaar Kristeligt dansk Fællesforbund, tror jeg nok, man misforstaar Situationen noget, naar man nu vil gøre dette Forbund til Martyr. De glemmer jo, de Herrer, at Oprindelsen til Kristeligt dansk Fællesforbund var de kristelige Arbejdsgiveres Uvilje mod at antage fagorganiserede Arbejdere. Gennem mange Aar var det saaledes, at Indre Missions Arbejdsgivere ikke vilde beskæftige fagorganiserede Arbejdere, og da de saa en skønne Dag kom i den Situation, at deres Arbejdere manglede en Arbejdsløshedsforsikring, skulde der laves noget for dem selv. Det maa den Gruppe selv om; det, at man anser sig for at være saa kristelig, at man ikke kan være sammen med andre kristne Mennesker, bliver deres egen Sag. Men naar man afviser ethvert Samarbejde med andre Grupper, kan man ikke bagefter komme og forlange at blive betragtet som Martyr, blot fordi det nu bliver sagt til dem. Naar I ikke vil være sammen med os, maa I lade være og fortsat arbejde for jeres egen Indstilling, men til Gengæld maa I gøre det for egen Regning. Det er alt for billigt at søge Martyrium paa det, og jeg synes egentlig ikke, det ærede Medlem Hr. Julins Diskussionsform egner sig særlig til at kaldes en Martyrs Indsats.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sagde, at man har en normal Fremgangsmaade over for vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser. Jeg er ikke uvidende om, at der tidligere har været Tilfælde, hvor man har hjulpet enten ved Laan eller ved Forskud, men det ærede Medlem kan

dog ikke være ubekendt med, at det her drejer sig om Beløb af en Størrelse, som ikke kan klares ved denne normale Fremgangsmaade. Det er derfor, vi har stillet vore Ændringsforslag. Vi har under Hensyn til hele Situationen undladt at forlange mere, end der er strengt nødvendigt, men jeg gentager, at der er ikke inden for hverken Arbejdsløshedsfonden eller de andre Bevillings- eller Laanemuligheder en virkelig Chance for at klare de Vanskeligheder, som den største Del af Landets Arbejdsløsheds-kasser staaer i. Det er derfor, vi har stillet Ændringsforslag, og jeg tror, det ærede Medlem, naar om føje Tid Situationen bliver mere klar, vil komme til at give os Ret i, at det var os, der vidste rigtig Besked om denne Situation.

Chr. A. Christiansen: Det beror paa en Forglemmelse, naar jeg ikke i mit første Indlæg omtalte den Passus i Betænkningen, at Ministeren har givet Tilsagn om at tage Sagen angaaende Statsanerkendelse af den kristelige Kasse op igen. Jeg vil understrege, at det ikke er paa Foranledning af os, at Ministeren har givet dette Tilsagn, og heller ikke paa Foranledning af os, at man agter at indføre aarlige Beløb paa Finansloven, en Bestemmelse som allerede er ude for Fortolkning af det ærede Medlem Hr. Sønderup — heller ikke paa vor Foranledning. Vi skal ikke anbefale noget saadant, ikke fordi vi har noget imod disse Kassemlemmer, men under Hensyn til de daarlige Erfaringer paa dette Omraade. Før Kristelig Arbejdsløsheds-kasse fik Anerkendelse, havde man et Medlemstal paa 400—500 i Kristeligt dansk Fællesforbund; efter at man havde faaet Anerkendelse, steg Medlemstallet, og omkring 1937 laa det paa 2 100—2 200. Da Kassen paa ny ikke havde Anerkendelse, faldt Medlemstallet i Kristeligt dansk Fællesforbund ned paa det samme Tal som før, 400—500 Medlemmer; de andre har fundet tilbage til de Rækker, hvor de hører hjemme. Der var en Del Uro paa Arbejdspladserne netop i disse Aar omkring 1937. Selv om det modsatte er hævdet, er det saaledes, at Arbejdsgivere og Arbejdere, faglærte og ufaglærte, stod i samme Forbund; jeg kunde nævne Eksempler derpaa; jeg har Erfaring for, at naar Fagforeningerne henvendte sig til saadanne Arbejdsgivere om at oprette Overenskomster f. Eks. i Byggefaget, nægtede man at underskrive de for Egnen gældende Overenskomster. Saa var Spillet gaaende, saa blev disse Arbejdspladser blokeret for Tilgang fra Fagforeningernes Medlemmer, og ogsaa efter Opgivelser fra Kristeligt dansk Fællesforbund selv opstod der en